

вамъ тука, — ме кара да проклевамъ творението на Биконсфилда: тоя Берлинскій трактатъ! А пъкъ Англия ржкоплекскала на Биконсфилда, когато се завърна, като свърши това прѣстжление противъ справедливостта и противъ чловѣчеството: Като раздѣли България на двѣ отдѣлни части: на Княжество и Румелия, и като прѣдаде македония на турското иго; той е принесълъ християнскитѣ населения жертва на онова, въ което твърдѣ погрѣшно полагалъ интереса на Англия; но, той извършилъ нѣщо неразумно, тъй като приготвилъ поприще, всѣкога открито за руското влияние, което Биконсфилдъ собствено ималъ прѣдъ видъ; съ това запазване на руското влияние той пораждалъ причини за осложнения и сблъсквания въ бъдаще. Съ образованието на санъ-стефанска България, Россия почти окончатетно разрѣшавала источния въпросъ и приятелитѣ на чловѣчеството трѣбвало да ржкоплексатъ на такова разрѣшение. Почти всички населения, говорящи по български, се оказали съединени заедно и освободени. Тий би съставили господарство почти съ петъ милиона жители, слѣдователно, достаточено силно, за да се развива и да се защитава, и на всѣкий случай, такава държава, която за достигане на своя идеалъ не би имала вече нужда да се обръща за външната помощ. Въ това се заключава всичко значение, което се достигало.

Истина, че по поводъ на Санъ-Стефанския договоръ възражавали, че тая велика България би погълнала извѣстно число смѣсени села, при което се приносва въ жертва и гръцкия елементъ. Но, ако това затруднение не е побъркало да образуватъ отъ Румелия полунезависимо господарство, то на него не може да се основава чловѣкъ, като възражава и противъ освобождението на Македония, гдѣто числото на гръцитѣ не е по значително. Въ една страна, гдѣто племената сж толкова размѣсени, по неволя трѣбва да се взематъ за основание географическитѣ граници на онова племе, което се намира тамъ въ прѣобладающе болшинство. Що се касае до меншинството, то ако му е прѣдоставена свобода за запазване на езика и религията, и ако